

Köszöntő

Kedves Ádám!

Számtalan kötet, munka és előadás méltatása bevezetése fűződik nevedhez részben pozíciód, részben szakmai érdeklődésed, illetve tudományos tevékenységed okán, de most itt az ideje, hogy egy másik szerepkört is megtapasztalj. Tudom, hogy nem szereted, ha rólad szólnak a dolgok, főképp, ha az dicséret, méltatás vagy elismerés, de az ember életében eljönnek a pillanatok amikor ezeket többé már nem tudja elkerülni. A te életedben számos ilyen mérföldkő volt már és ez is egy újabb.

Tudod, hogy én mindig rendhagyó módon gondolkodom és formabontóak a protokolláris megnyilvánulásaim amivel számtalanszor borzoltam már az idegeidet azonban ez az alkalom olyan kivételes és örömteli számomra, hogy ne aggódj, itt a hagyományos úton maradok.

Életutadat és a rendkívül szerteágazó kapcsolataidat, ismereteidet ékesen példázza e tanulmánykötet szerzőinek sokszínűsége és témáinak sokrétűsége, hiszen egy ilyen anyagnak összetett jelentősége van, részben tisztelgés valaki munkássága, szakmai vagy tudományos eredményei illetve életútja előtt de ugyanakkor kivételes olvasztótégelye különböző kutatási területtel bíró szerzők műveinek amelyek között az összekötő kapocs csupán a személy akinek tiszteletére a gyűjtemény készült, jelen esetben Te magad.

Összekötő kapocs vagy nemcsak a fentiek okán, de sokkal általánosabb aspektusban is, mégpedig a múltunk, jelenünk és a jövőnk között. A nagy elődök feltétlen tisztelete vezetett arra, hogy mindent magadévá tettél az általuk képviselt értékekből, de semmit a félelmekből és a bizonytalanságból ami óhatatlanul porként telepszik rá mindannyiunk szakmai fejlődésének egyébként is rögzös útjára. Te ezen az úton – én, mint külső szemelő számára – harckocsiként száguldottál végig, legyőzve számtalan akadályt és felhasználva a jogi, gazdasági és társadalmi környezet valamennyi adottságát. Becsülted a régit és a hagyományokat, de sosem féltél alkalmazni az újat a modernet. Már akkor lehetőséget láttál a hivatásrendben amikor még nagyon kevesen. Építettél folyamatosan, karriert, irodát, házat, hivatásrendet, kamarát, szakmai perspektívákat, kapcsolat és viszonyrendszereket itthon és világszerte. Kerested a lehetőségeket és kutattad az eseménymintákat, aminek következtében mindig jóval előttünk jártál elvárásaidat is

a tempódhoz igazítva mind magad, mind környezeted felé. Ez volt az oka annak, hogy sokan, sokszor nem értették a céljaidat, szándékaidat. Szerencsére ez nem tántorított el semmitől, hiszen a kritikát mindig jobban viselted, mint a dicséretet. Tisztán láttad az előttünk álló kihívásokat és a minket fenyegető veszélyeket. Nagy energiákat fordítottál elsősre sokszor észszerűtlennek tűnő folyamatokra melyekről kivétel nélkül bebizonyosodott, hogy alapkőként kerültek az akkor még csupán vizionált szerkezet időközben felépülő falaiba.

Az oktatás és a tudomány önzetlen szeretete, valamint a múltunk kutatása és szakmai identitásunk kialakításának igénye szünet nélkül kísérte végig pályafutásodat, amely rendkívül sokat adott mindannyiunknak. Köszönöm, és megtisztelő volt végig élni veled a pályán töltött negyed századomat!

Isten éltesen sokáig és adjon neked erőt és kitartást, hogy folytatni tudd az utadat egészen addig ameddig úgy érzed, hogy a küldetésed szólít de még annál tovább is!

Őszinte nagyrabecsüléssel és barátsággal
dr. Máté Viktor
a MOKK elnökhelyettese